

DRUŠTVO TABORNIKOV
ROD BELA JADRA PRADE

The
»Pesmercá«
VER:2007

POMLADOVANJE 2007 ZELŠE

KAZALO:

DVIGA PLAMEN SE IZ OGNJA	4
TAM OB OGNJU NAŠEM.....	4
BOR DO BORA.....	4
MUR'NČKI.....	5
HIMNA MEDVEDKOV IN ČEBELIC.....	5
JAZ SEM DANES DEŽURNI.....	5
NAŠ TABOR.....	5
BUGI BUGI.....	5
SO LEPE ROŽICE.....	6
BARAMBA.....	6
SLOVENSKEGA NARODA SIN.....	6
BRÐANI.....	6
SIVA POT.....	7
DEKLE JE PO VODO ŠLA.....	7
ŠIVALA JE DEKLICA ZVEZDO.....	7
DAN LJUBEZNI.....	7
ČE SI SREČEN.....	8
O, BELLA CIAO.....	8
BANDIERA ROSSA.....	8
HUDA MRAVLJICA.....	8
MOJ ČRNI KONJ.....	9
POSLEDNJI VLAK.....	9
BIL JE KONJENIK.....	9
KEKCEVA PESEM.....	10
KATJUŠA.....	10
TATJANA.....	10
POCIVA JEZERO V TIHOTI.....	10
ZADNJA VEČERJA.....	10
KJE SO TISTE STEZICE.....	11
BARČICA PO MORJU PLAVA.....	11
KEKČEVA PESEM.....	11
LISIČKA JE PRAV ZVITA ZVER.....	12
GUSARSKA.....	12

SMOKY.....	12
PRILETELA MUHA NA ZID.....	12

KO TABOR ZADREMLJE

Ko tabor zadremlje,
in vsi zasmrčijo,
ko sove in dihurji,
koncert priredijo.

Ti dreja ti drom,
oj kakšen je dom,
kako vsi smrčijo,
vsem noge smrdijo.

In taborovodja,
okoli se plazi,
šotore ogleduje,
potem pa še pravi.

Ti dreja ti drom,
oj kaksen je dom,
kako vsi smrčijo,
vsem noge smrdijo.

In dalje se plazi,
prezre korenino,
ob njo se spotakne,
in čofne v latrino.

Ti dreja ti drom,
oj kakšen zdaj bom,
latrinosko kopel,
pa res nebi smel.

DVIGA PLAMEN SE IZ OGNJA

Dviga plamen se iz ognja
Taborišča našega,
Ki pod goro mirno spava
Sredi gozda temnega.

Tam šotori se blestijo,
Prapor sredi njih vihra
In oznanja vsej prirodi,
Kjer je tabornik doma.

Poslušajte, bratje, sestre,
Gozda jelovega spev,
Pesem velike prirode,
Tihi gorski njen odmev.

TAM OB OGNJU NAŠEM

Tam ob ognju našem
Si sežemo v roke,
Plamen neugašen
Nam je srce.

Vedno te bom ljubil
Dih gozda, šum voda,
Tu je moj dom in vedno bom
Tukaj rad ostal doma.

Kakor lepe sanje
Spomin bo na te dni,
Ko se spomniš nanje,
Srce vzdrhti.

Saj mladost je naša
Kot lepa majska noč:
Vsak dan bo lep spomin krasan,
Vedno lep in vedno vroč.

BOR DO BORA

Bor do bora, jelka z jelko,
Kakor gora, kakor jeklo,
Rod do roda, vsi v družini
Smo v svobodni domovini.

Sile močne, sile čvrste,
Strnjene so naše vrste.
Sile močne, sile čvrste,
Naše vrste so.

Šotor dom, narava mati,
Oče grom, gozdovi brati,
Od sestra planin na morje
Širi, širi se obzorje.

Sile močne, sile čvrste,
Strnjene so naše vrste.
Sile močne, sile čvrste,
Naše vrste so.

Glas severa, juga pesem
Tisočera v svet ponese
Taborno nam geslo pravo:
»hej, taborniki v naravo!«
Sile močne.....

MUR'NČKI

Mur-mur-mur, mur'nčki,
Mur-mur-mur, mur'nčki,
Mur-mur-mur, mur'nčki,
Mur'nčki smo mi.

Vsi veselo pojemo
In z rokami ploskamo,
Vsi smo srečni, ker smo mladi,
In ker se igramo radi.

**HIMNA MEDVEDKOV IN
ČEBELIC**

Rad medvedek se smeji,
Brunda brundada,
Dela pa se ne boji,
Brunda, brundada.
Vse medvedka veseli, veseli,
Kar narava ga uči,
Vse medvedka veseli, veseli,
Kar narava ga uči.

Male pa čebelice,
Zum zum, zum zum zum.
Pridne so in delavne,
Zum zum, zum zum zum.
Ko v naravo polete, polete
Sončeca se vesele,
Ko v naravo polete, polete
Sončeca se vesele.

Naša je družinica,
Zum zum, brundada,
Vedno vedrega duha,
Zum zum, brundada.
Ko odrasli bomo mi, bomo mi,
Taborniki bomo vsi
Ko odrasli bomo mi, bomo mi,
Taborniki bomo vsi.

JAZ SEM DANES DEŽURNI

Jaz sem pa danes dežurni, dežurni,
Dež mi pada pred durmi, pred durmi,

Če bo še dolgo padalo, padalo,
Bo menaže premalo, premalo.
Celo noč je staža spala,
Rosa je nanjo padala, padala.
Celo noč je staža spala,
Rosa je nanjo padala, padala.

NAŠ TABOR

Naš tabor je en klump,
Taborovodja lump
In taboreči vsi
So osli kronani.

Oj lunca, lunca, lunca rumena
ha, ha, je
vodstvo, vodstvo naš'ga tabora.

Naš tajnik, ta pa zna,
Po kroniki packa,
Blagajnik s prazno skrinjo,
Razbija si črepinjo.

Naš kuhar je zalit,
K'je špehazmeraj sit,
A bolničarka Katra
Nas z ricinusom matra.

Ko piska nam dežurni,
Še polži so bolj urni,
Ko mi gremo v zbor-
Saj ni nobeden nor!

Šotori nam stoje,
Da strah in groza je
In dile so vse
Po šestkrat počene...

BUGI BUGI

Ona pleše bugi bugi v pižami,
Ona pleše bugi bugi v pižami,
Ona pleše bugi bugi, pleše bugi bugi.
pleše bugi bugi v pižami.

Singinaja jupi jupi je,...
Ona pleše bugi bugi v spalni vreči...
Ona pleše bugi bugi v kopalkah...
Ona pleše bugi bugi čisto naga...

SO LEPE ROŽICE

So lepe rožice in sonček,
In lepa, lepa je pomlad.
In dober, dober je bombonček,
Še slajši pa naš Jurček zlat.

Naš Jurček je sonček,
Naš Jurček je zlat.
Sladak kot bombonček ga vsak ima rad.

Lepo nam je tukaj,
Še bomo prišli.
Zapojmo vsi skupaj »Naj Jurček živi!«

So lepe rožice....

BARAMBA

U goru smo mi krenuli,
Ka logoru svom, baramba,
Tu smo odmah podignuli
Lijepi šumski dom, baramba.

Šatori su nam domovi,
Šuma nam je grad, baramba.
Prirode smo mi sinovi,
Vesel'mo se sad-baramba!

Oko nas se k nebu dižu
Smreka, jela, bor, baramba!
A pod njima pjesme pjeva
Izviđača zbor, baramba.

Šatori su nam domovi,
Šuma nam je grad, baramba.
Prirode smo mi sinovi,
Vesel'mo se sad-baramba!

SLOVENSKEGA NARODA SIN

Na planini je živel,
Rad je stare pesmi pel.
Se življenja veselil,
Mnogo vinca je popil.

Ko je prvič šel v svet,
Si pripel rdeč je cvet.
Ki ga žuljavo v roko,

Mati dala je v slovo.

Oče zgubljal ni besed,
Bil je vaje tujcev klet.
Fantu dal je v spomin,
Zeleneči rožmarin,
In dejal:

»Koder hodil boš z njim,
vedi da si,
le od slovenskega naroda sin!«

Sam utiral si je pot,
Videl mnogo je zarot.
Težko vse premagoval,
Ker ubijati ni znal.

Večkrat jokal je na glas,
Čakal je vrnitve čas.
Nič več ni le zmagoval,
In zato si je lagal,
Z dneva v dan:
»Ni mi mar bolečin, z njimi živim,
kot od slovenskega naroda sin!«

BRĐANI

Vesela brača smo mi brđani,
Mi volimo pjevati.
Kad napuštamo dim, prašinu i grad,
Pravo veselje nastaje tad.

Jer mi smo brđani, brđani,
U šumi poznati.
Tirajlala, tirajlala,
Tirajlala, tirajlala, hej, hej.
Jer mi smo brđani, brđani,
U šumi poznati.

Logorski život sam mimi sve nas,
I svak čeka trube glas.
Kada krenemo mi svi složno na rad,
Cijela šuma nas pozdravlja tad.

Jer mi smo brđani, brđani,
U šumi poznati.
Tirajlala, tirajlala,
Tirajlala, tirajlala, hej, hej.
Jer mi smo brđani, brđani,
U šumi poznati.

SIVA POT

Skoraj raj si,
Ti Gorenjska.
Sive gore in zelene reke.
Tu življenje skriva svoj zaklad,
Stara si kot sonce,
A mlajša kot pomlad.

Siva pot,
Vodi me, kamor hoče srce.
Na gorenjsko, kjer gore so,
Vodi me siva pot.

Le spomini, še živijo,
Zemlja stara, trdna, neizprosna.
Rdeča roža v tvojih je laseh,
Nežna mesečina,
Solza v očeh

Siva pot...

Ko vstaja jutro slišim klice iz daljave,
Radio spominja me na dom tam nekje.
In ko se vozim po betonski magistralah,
Mislim nate le, nate le.

Siva pot...

DEKLE JE PO VODO ŠLA

Dekle je po vodo šla
Na visoke planine.

Vodo je zajemala,
Je ribico zajela.

Ribica jo je prosila:
Oj, pusti me živeti.

Dekle b'la je usmiljena,
Je ribico spustila.

Ribica je zaplavala,
Je z repkom poškopila.

ŠIVALA JE DEKLICA ZVEZDO

Šivala je deklica zvezdo,
Oj, zvezdo rdečo ko kri,
In zraven si pela je pesmi,
Oj, pesmi svobonih je dni.

Si pela je deklica pesem,
Jo slišal je mlad partizan,
Ki boril se zlato svobodo,
Za delavski, kmečki je stan.

»Le šivaj si, deklica, zvezdo
in zraven veselo zapoj,
saj črnim fašistom, gestapu
prisegli krvavi smo boj!«

na kapi se zvezda leskeče,
na vzhodu že zarja žari,
zdaj kmalu bomo svobodni,
svobodni; proč, temne noči!

DAN LJUBEZNI

Pusti tisoč dni in tisoč noči, ki jih več ni,
če sploh ne veš, da so kdaj bili.
Vzemi le en dan, ki skrnil si ga tja na srčno stran,
pozabil ga nikoli več ne boš.
To je bil tvoj dan ljubezni,
najlepši dan, ki ne mine nikdar.
Svet živi za dan ljubezni,
dan, ki da ti vse in vse ti vzame,
tega nikdar ne veš.

Kdaj prišel bo zate spet ta dan,
naj te upanje ne zapusti.
Le zaspi, ko jutro te zbudi,
to bo ljubezni dan.

To je bil tvoj dan ljubezni,...
Kdaj prišel bo zate spet ta dan,

ČE SI SREČEN

Če si srečen, z rokama zaploskaj si,
 Če si srečen, z rokama zaploskaj si,
 Če si srečen in če srečo
 Rad bi še delil z nekom,
 Če si srečen, z rokama zaploskaj si.

Če si srečen, s prsti nam zatleskaj ti...

Če si srečen, tolci z nogami ob tla...

Če si srečen, z roko primi se za nos...

Če si srečen, glasno vzklikni svoj hura...

Če si srečen, zdaj ponovi vse od prej...

O, BELLA CIAO

Una mattina mi son svegliato,
 O, bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao,
 ciao,
 Una mattina mi son svegliato
 E ho trovato l'invasor.

O, partigiano, porta mi via,
 O, bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao,
 ciao,
 O, partigiano, porta mi via,
 Che mi sento di morir.

E se io muoio da partigiano,
 O, bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao,
 ciao,
 E se io muoio da partigiano,
 Tu mi devi seppellir.

E seppellire sulla montagna,
 O, bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao,
 ciao,
 E seppellire sulla montagna,
 Sotto l'ombra d'un bel fior.

E le genti che passeranno,
 O, bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao,
 ciao,
 E le genti che passeranno,
 Mi diranno che bel fior.

E questo il fiore d'un partigiano,
 Morto per la liberta.

BANDIERA ROSSA

Avanti popolo, alla riscossa,
 Bandiera rossa, bandiera rossa!
 Avanti popolo, alla riscossa,
 Bandiera rossa trionfera.

Bandiera rossa trionfera,
 Bandiera rossa trionfera,
 Bandiera rossa trionfera,
 Evviva il comunismo e la liberta!

Vogliamo fabbriche, vogliamo terra,
 Ma senza guerra, ma senza guerra.
 Vogliamo fabbriche, vogliamo terra,
 Bandiera rossa trionfera.

Bandiera rossa trionfera,
 Bandiera rossa trionfera,
 Bandiera rossa trionfera,
 Evviva il comunismo e la liberta!

HUDA MRAVLJICA

Bila je huda mravljica
 sest crnih nog je imela.
 Je migala, je vohala,
 je cisto ponorela.

Oj mravljica pozresnica, le kaj je naredila?
 Se bika je pohrustala, samo roge pustila.

Seveda to je cisto res, le kaj se bik sopiri?
 Sest crnih nog ima mravljica, a bik ima le stiri.

Ce slisis hudo mravljico po svetu godrnjati.
 Obrni se in steci proc, kar zmorejjo podplati!

Seveda to je cisto res, le kaj se bik sopiri?
 Sest crnih nog ima mravljica, a bik ima le stiri.

Ce slisis hudo mravljico po svetu godrnjati.
 Obrni se in steci proč, kar zmorejjo podplati.

MOJ ČRNI KONJ

Moj črni konj ne rabi uzde,
uboga me brez vajeti,
čez drn in strn me varno nosi,
a meni se srce smeji.

Ran, ran, ran, rani,
san, san, san, sani,
van, van, van, vani, kako drvi.
O-o, moj iskri vranec,
čez strmi klanec
kot blisk hiti.

Moj črni konj ne rabi uzde,
uboga me brez vajeti,
pod noč ponese me k dekletu,
saj ve, da k njej se mi mudi.

Ran, ran, ran, rani,
san, san, san, sani,
van, van, van, vani, z menoj drži.
O-o, moj iskri vranec, čez strmi
klanec domov hiti.

Moj črni konj ne rabi uzde,
uboga me brez vajeti,
počaka me, nič ne rezgeče,
da mam'ca se ne prebudi.

Ran, ran, ran, rani,
san, san, san, sani,
van, van, van, vani, z menoj drži.
O-o, moj iskri vranec, čez dol in klanec
domov hiti.

Moj črni konj ne rabi uzde,
uboga me brez vajeti,
in če prerijo vso pretakneš,
enakega nikjer več ni.

Ran, ran, ran, rani,
san, san, san, sani,
van, van, van, vani, in to drži.
O-o, moj iskri vranec, čez dol in klanec
domov hiti

POSLEDNJI VLAK

Ne verjamem, da le čas
lahko srečo spremeni,
a če niste v sreči tej, ljubezni ni.

Iz daljave slišim glas,
žvižg odmeva skozi noč,
še le zdaj vem, da je to posledni vlak.

Rekla si, da moraš proč
in da kmalu vrneš se,
vedel sem, da to je njeno slovo.

Iz daljave...

Spremil sem te, ko si šla
rad bi tekel za teboj,
vpil in prosil vrni se, a sem le stal.

Iz daljave...

Pravijo, da sreča je
če v ljubezni hrepeniš,
če to ni sreči tej, ljubezni ni.

Iz daljave...

In tako ostal sem sam,
na postajah svojih sanj,
v meni vse umrlo je, le ti živiš.

Iz daljave...

BIL JE KONJENIK

Bil je konjenik
Na iskrem črnem vrancu
Jahal je skoz noč
Kot blisk in kot vihar

Konjeniki pozor
V dir, v galop
Z eno roko z obema rokama
Z eno nogo z obema nogama
Z glavo...
Z ritjo...
STOP

KEKCEVA PESEM

Kaj mi poje ptičica, ptičica sinička?
Dobra volja je najbolja, to si piši za uho!
Mile jere, kisle cmere, z nami vštric ne
pojdejo.

Kaj odmeva mi korak, ko po stezi stopam?
Dobra volja je najbolja, bodi dan na dan
vesel,
Smej se, vriska, pesmi piskaj, pa lahko boš
srečo ujel.

Kaj mi potok žubori, ko po kamnih skačem?

Jaz pa pojdem in zasejem dobro voljo pri
ljudeh,

V eni roki nosim sonce, v drugi roki zlati
smeh.

Dobra volja je najbolja! Nas vsej širni
zemlji tej,
Lica rdeča, smeh in sreča, to zaklad je hej,
juhej!

KATJUŠA

Zacvetele jablane in hruške,
Vstale so meglice iznad rek,
Prišla je na strmi breg Katjuša,
Prišla na visoki, strmi breg.

In zapela pesem čez poljane,
O sokolu širnih je planjav
In o njem, ki ljubi ga vdano,
Ki ji pismo drobno je poslal.

Misli naj na ljubico edino,
ki mu pesem poje čez gore
naj ohrani našo domovino
Jaz ohranim svoje mu srce.

TATJANA

V snegu blešči se srebrna poljana
Zapregel sem vranca v poskočne sani
In s tabo v naročju opojna Tatjana

Zdrvel bom v objem te zimske noči.

Bele snežinke, srebrni metulji
Krvavo ožarjajo tebi obraz
Poljubom prizvanjali bodo kragulji
Z bičem veselja zapokal bom jaz.

V snegu srebrnem se bova ljubila
Kakor doslej se nihče še ni
In iskrega vranca bova podila
Hej v širni ta svet se nama mudi.

Puška pa počí, Tatjana omahne
V snegu se zgrudi nje lepo telo
Oj mrtva si, mrtva opojna Tatjana
Mrtve so, mrtve lepe oči.

V snegu blešči se srebrna poljana
Zapregel sem vranca v poskočne sani
V snegu ležala je mrtva Tatjana
Mrtve bile so njene oči.

POCIVA JEZERO V TIHOTI

Pociva jezero v tihoti
in listje rahlo mi sumi.
Ob jezeru tam v temni noci mlad partizan molce
stoji.

Obljubo deklica je dala, da bo cakala tisti dan,
ko bo svoboda zasijala, ko se povrne partizan

Ko drugo leto borbe mine, prejela draga
pisemce,
da je v boju vrh planine prebila krogla mu srce.

Pociva jezero v tihoti in listje rahlo mi sumi.
Na dnu samotnega jezera dekcle nesrecno mirno
spi.

ZADNJA VEČERJA

Se spomniš, kako je ležati v dvoje
na kupu sena v družbi lune in zvezd?
Se spomniš, čigave so b'le tiste krave?
Zjutraj so tebi pojedle klobuk.

Rosa je umila vročo noč. Cvetje je še zehalo.

Dan prišel je soncu na pomoč. Žabam se je strgalo.

Grom je ribniku izdal skrivnost. Štorklje so se muzale.

Veter naju je pregnal pod most. Vrbe so zajokale.

Že veš, da je sonce luč iz veselja,
bog, ki postaja jezen na nas?
Že veš, da je zima botra tišina,
volk, ki je vetru posodil svoj glas?

Kaj bo zraslo iz peskovnika polnega
prekratkih hlač?
Koga bo ubila zibelka, svet pokvarjenih
igrač.
Ni več Eve, ni več jablane. Raj je vedno
bolj strupen.
Barve smeha so pozabljene. Mesta nimajo
imen.

Se spomniš, kako je ležati v dvoje
na kupu sena v družbi lune in zvezd?

Se spomniš, čigave so b'le tiste krave?
Zjutraj so tebi pojedle klobuk.

KJE SO TISTE STEZICE

Kje so 'tiste stezice, k' so včasih bile?
Zdej pa raste grmovje in zelene trave.

Bom grmovje posekau, travico požeu,
bom naredu stezice, ki so včasih bile.

Vsepovsod so stezice, najlepša je ta,
ki me vodi do hiše, kjer so mam'ca moja.

Moja kosa je rjava, ne reže nič več,
moja dekle je kujava, me ne ljubi n'č več.

Nič ne sekaj grmovja, nič ne gIadi staze,
saj ti nis' več moj pob'č,
jaz ne tvoja dekle.

Se me dečva sramuje,

ko en malo jecljam,
al' tega je vesela, ko tak citrata znam.
Bom rut'č zorau, bom pa heid'co s'jau
bom pa dečvo koj nav, da poraste še ' n'mav.

BARČICA PO MORJU PLAVA

Barčica po morju plava,
drevesa se priklanjajo.
Oj, le naprej, oj, le naprej,
dokler je še vetra kej.

Barčica po morju plava,
jadra se razpenjajo.
Oj, le naprej, oj, le naprej,
do brezkončnih krajev mej.

KEKČEVA PESEM

Jaz pa pojdem in zasejem
dobro voljo pri ljudeh.
V eni roki nosim sonce,
v drugi roki zlati smeh.

Kdor vesele pesmi poje
gre po svetu lahkih nog,
ce mu kdo nastavi zanko,
ga uzene v kozji rog.

Jaz pa pojdem in zasejem
dobro voljo pri ljudeh.
V eni roki nosim sonce,
v drugi roki zlati smeh.

Bistri potok, hitri veter,
bele zvezde vrh gora,
gredo z mano tja do konca
tega širnega sveta.

Jaz pa pojdem in zasejem
dobro voljo pri ljudeh.
V eni roki nosim sonce,
v drugi roki zlati smeh.

LISIČKA JE PRAV ZVITA ZVER

Lisička je prav zvita zver,
pod skal'co ima svoj kvartir.
Pa z repkom mahlja,
pa s kremplji prasklja,
pa vpraša, če je lovec doma.

Oj lovec pa na skal' sedi,
nabito puško v rok' drži.
Pa čaka na njo,
da ustrelil jo bo,
če le prikazala se bo.

Lisička pa je zvita b'la,
pri drugi luknji ven je šla.
Na hribčku sedi,
se sladko smeji,
pa jagrčku fig'ce moli.

GUSARSKA

Sredi morja črna vihra
Sredi vihre črn brod
Sredi broda črno jadro
Sredi jadra bela smrt - Heja bumbarasa....

Grom buči in strela udarja
Zli valovi v dalj hite
Sedem gusarjev grozeče
Morju kažejo zobe.

Pod palubo so zakladi
Sedem mrtvih, črnih glav
V vsaki glavi sedem nožev
Vsak od nožev je krvav

Za kajuto pa igrajo
štirje divji gusarji
Dobre karte vsi imajo
Kapitan gre solo tri

Kapitan pagata vrže
Vsa posadka obnemi
Kuhar mu ga s škisom vzame
že mu glava odleti

Bliža ladji se oklopnjača
Kapitan veli "Na boj!"
Kaj bo stara ta krastača
Hej, barabe za meno!

Vname se mesarsko klanje
Gusarji gredo na nož
Sam ostal še kapitan je
Kot poslednji zadnji mož

Kapitan cink-žorno vzame
V podpalubje z njo hiti
S fajercajgom pulfer vname
Z ladjo vred v luft zleti.

Buuuum!!!

SMOKY

Glej, sedem zim je že,
Od kar ne vem, kje potepaš se.
Spomin na domači kraj,
Na farmo to, te kliče nazaj...

Daj, vrni se Smoky,
Preljubi moj vranec,
Saj temni kanjoni,
Te čakajo še...
Zakaj se ne vrneš vran,
V domači kraj iz širnih savan?
Večer tiho pada glej,
A jaz sem sam na preriji vsej.

Daj, vrni se Smoky...

PRILETELA MUHA NA ZID

Priletela muha na zid, muha na zid, muha na zid;
Priletela muha na zid, muha na zid.
Kaj boš ti muha brez trebuha?
Kaj boš ti muha brez trebuha?

Pralatala maha na zad...
Preletele mehe ne zed...
Prilitili mihi ni zid...
Prolotolo moho no zod...
Prulutulu muhu nu zud...